

ministeren eller den, der bemyndiges dertil, efter anmodning fra indehaveren af forældremyndigheden træffe beslutning om, at handlingen er ulovlig.

Stk. 2. Under en sag om ophør af fælles forældremyndighed kan retten efter påstand træffe afgørelse om, at barnet ulovligt har forladt landet, jf. myndighedslovens § 10 a.

Stk. 3. Er opholdsstedet for den, som sagen rettes imod, ukendt, og kan oplysning herom ikke tilvejebringes, kan afgørelse efter stk. 1 og 2 træffes, uanset denne ikke har fået forkyndt stævning eller andet tilsvarende dokument i sagen.

Kapitel 7

Ikrafttræden m.v.

§ 21. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren. Der kan fastsættes forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse efter Europarådskonventionen og for bestemmelserne om tilbagegivelse efter Haagerkonventionen.

Stk. 2. § 10 gælder kun i tilfælde, hvor den ulovlige bortførelse eller tilbageholdelse har fundet sted efter, at loven er trådt i kraft i forhold til den stat, hvor barnet havde bopæl eller

ophold umiddelbart før bortførelsen eller tilbageholdelsen.

§ 22. I myndighedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 443 af 3. oktober 1985, indsættes efter § 10:

»§ 10 a. Er forældrene uenige om, hvem af dem der skal have forældremyndigheden alene, skal begge give samtykke til, at barnet forlader landet.«

§ 23. I borgerlig straffelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 607 af 6. september 1986, som ændret ved lov nr. 357 af 3. juni 1987, lov nr. 385 af 10. juni 1987 og lov nr. 272 af 3. maj 1989, indsættes i § 215 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* På samme måde straffes den, der ulovligt fører barnet ud af landet.«

§ 24. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1-22 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.